

ERDOĞAN TURAN

- şiirler -

Yayın Tarihi:

8.7.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

ERDOĞAN TURAN (1977-)

1977 yılının soğuk bir mart günü Dersim Pülümür'den Bingöl Yedisu Arnes (Güzgölü) köyüne göç etmiş 8 çocuklu bir ailenin 7. çocuğu olarak dünyaya gelmişim. ilkokulu köy okulunda iyi bir dereceyle bitirince ilkokul öğretmenimin zorlamasıyla ortaokulu okumak üzere 1988 yılının Eylül ayında İzmir'e, amcamın yanına geldim.

Ortaokul ve liseyi İzmirde okuduktan sonra yüksekokulu Bandırma'da okudum ve fakülteyi dışardan tamamladım. 2001'de istanbula yerleştim, özel sektörde çalışmaktayım; 2006 yılında evlendim ve 2008 yılının kasım ayında kızım hayatımıza dahil oldu. şair olduğumu idda etmiyorum sadece içimden gelenleri amatörce paylaşmaya çalışıyorum ancak satırlarımda hissettiğim hayatı ne kadar yansıtabildiğimi açıkça bilemiyorum....

Bir Garip Sađanak

Direndi gökyüzü
sevişmelerden sonra düşen ter damlalarını seyretti
ölümlerden sonra dökülen gözyaşlarını...
sevinç çığlıklarını duydu
toprağın bağrını açıp yalvarışında düşündü,
patladı gökyüzü
sevişmelerden geriye kokusu kalıyor terin
ölüm diyalektiğın parçası oysa
çığlıklarımızdır bizi biz edecek olan
aşk evrim geçiriyor ve yitiyor yitiriyor anlamını
toprak seyrine ters düşmez hiçbir zaman! ! !
ürktü gökyüzü
rant uğruna pazara sürülmüş somut soyut her şey
çekildi ve rüzgarın seyrine bıraktı yaşama dair
her şeyi! ? ! ?

ERDOĞAN TURAN

Erimek

Yaprak dökümü yaşıyor ömrüm!
Mevsime kayıtsız kaldım
Damarlarımdaki sıvıya kadar alıp götürüyor her şeyi
Sanal dünyama çekiliyorum
Duygularım kapılarını kapatıyor suratıma
Yanlışlarımı yaşıyorum bırakmıyorlar yakamı
Üşüme nöbetine tutuluyor yüreğim
Kaçırışım istasyondaki bütün trenleri
Yada hep yanlış vagonlarda yolculuk etmişim
Yalnızlığım sığınyorum yalnızlığım da sırt çeviriyor
Gizlemiyorum mekansız gözyaşlarımı
Her şey bir oyun sanki bir film şeridi gibi geçip yiten
Yalnız insanı oynuyorum kalabalıkta ve kalabalıklaşıyorum yalnızlığımda
Doğanın yasalarına ters düşüyorum denge noktasında
Doğa da yol alıyor benden
Güneşe açılıyorum gece oluyor
Aya tebessüm ediyorum zamansız zamanları yaşıyorum
Ve yitiyor gökyüzündeki kalabalık kahkahalarıyla
Gökyüzü de yabancı bana
Tozlanmış köhne aşkıma yol alıyorum anılara sığınmaya
Baksam kararır dokunsam boşluk olur anlamaya çalışsam anlamını yitirir(mi) !

ERDOĞAN TURAN

Gitme!

Bana gitmelerden bahsetme gülüm
İçimden bir şeyler kopuyor
Uçunda dönmeler olmasaydı direnebilir miydim yaşamak
ağrısına?
Yine gidiyorsun mevsiminden sapmadan
Umudu bir kenara bıraktım
Güçlendiriyor benliğime yönelen acılarımı! ! !

ERDOĞAN TURAN

Resim

Suretini perdeliyorum gökyüzüne her gece başka bir renkte

Gülümsemediğini düşünsem uyuyamıyorum! ! !

ERDOĞAN TURAN

Sensiz / Seninle

Çamuruna söverken çocukluğumda doğanın
Şeyrine dalıyorum toprağın sihrinin
Nasıl da gelişigüzel serpiyermiş canlılıları
Bir tabloyu tasvir eder gibi
Boğulmuşum boğulmuşuz beton yığınları arasında
Sesi baharın sesine karışıyor katarın
Ruhum atlayıp katardan başlıyor koşmaya
Katarın hızında ve rotasız
Suretini alıyorum yanıma sadece
Hep o mevsimsiz gitmeler canlanıyor oturduğum vagonu siyah beyaza bürüyerek
Şimdi her şey renksiz bakışlarımızdan başka
Nerdesin uyuyor musun şimdi?
Yanımdaydın oysa
Gecenin bilmem saat kaçında ve sevişiyorduk doyumsuzca uzak bir boyutta
Gittiğin günü düşünüyorum da oturup içmedim
Hep o hüzünlü anlarımda yaptığım gibi denizle de konuşmadım
O son bakışını resmetmeye çalıştım
Bulutların arasında silik kalmış dolun aya yerleştirdim bakışlarını
Yağmur yağıyordu ben içten içe kuruyordum
Sokağa çıkıp yürümeye başladım
Hayalinle konuşmak istiyordum arşınlarken sokakları
Belki de gece güne kavuşana kadar
Oysa kesiliverdi yağmur sen de kesildin
Bu gece monoton değil hiçbir şey
Ne barlarda devrim yapan insanlar ne de esareti yaşayan bir iç ülkenin duyulmayan acı
çığlıkları...
Sessizliğin içinden yürüyerek inime yol alıyorum
"Gitmelerin sonunda hep kavuşmalar var yine de" diyorum
Bir gün acaba hangi yağmur akıntısı yine bir gitmenin sonrasında fosillerimizi bir araya
getirecek! ! !

ERDOĞAN TURAN

Yağmursuzum

Kaç kez mevsiminde yağmursuz bıraktın beni bir bilsen
Kurumadım sevgim...
Açılıp saçılmadım da
Yüreğinin deltasında boy vermek isterken daraldım
Enerjim benliğimi yok etmeye yönelmiş bastırılmaktan
Taşıyamıyor bedenim yüreğimi
Ağlamak ağlayabilseydim hafifler miydin
Bulutlara muhtaç toprak misalimim
Çatlaklara yenik bağrım
İstesem gözyaşlarını verir miydin
Oysa yağmur olmak vardı bulutlarında! ! !
Sihriyi yitirmiş sanki yaşama dair her şey
Yitirmiş tilsimini zaman ve mekanlar...

ERDOĞAN TURAN

Yine de

Suretini gökyüzünden koparıp aldı yolculuklar
Sol yanımda sadece sesini duyabilme hasretiyle tutuşurken
Mantığım çelme takıyor sana dair olan her şeye
Gittin işte son bir kez olsun seslenmeden
İnsanlar ölüyor kimi açlığa yenik kimi kurşunlar arasında paramparça
Özgürlüğünü yitirdiğinden ölüm uykusuna yol alıyor "doğa"
Onca çözümsüzlüğe inat çemberinde kalıyorum! ..
Aşktır sevgidir ve önemlisi de sevebilmektir çözümsüzlüğün ucundaki anahtar!
Sevmezsek sevemezsek biz de diyoruz biz de biteriz!
Canlılar kopyalanıyor, bileşkelerinden yenileri oluşturuluyor
Ya AŞK'ı! AŞK'ı kopyalayabilirler mi sevgili? !

ERDOĞAN TURAN

Zamana Kaydı Düşmüş Yıllar

Mevsim tüm yorgunluğuyla çökmüş ruhuma
Yaşamın tüm normları can çekişiyor zaman ekseninde
Terkedilmiş hayatlar köşe başlarında
Giden sevgililerin arkasında bakakalmalar
Ömür yarısına doğru yol alıyor zaman sarkacında yaşanmışlıklar
Oysa daha dün değil miydi platonik ilkokul sevdaları?
İlk yürek çılgınlıkları...
İlk yüzme çabaları, boğulma tehlikeleri adrenaline ilk adım....
Yeni bir dil, yeni bir kültürle tanışma bir iç diyardan geçerek!
Yasaklarını beraberinde getirdi yeni dil ANA dile!
Ve yasaklarla ilk tanışma daha dün değil miydi! ?
Puslu bir dağ manzarası şimdi bunlar...

ERDOĞAN TURAN